

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoZm/32/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112235040
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5112235040.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: S. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. 1, XXX XX A., toho času J. X, XXX XX K., zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Jánom Garajom, advokátom, so sídlom G. XXX, XXX XX Z., proti žalovanému: Ing. Z. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. X, V. XX Y., v konaní o zaplatenie peňažnej pohľadávky 89.850 Eur s príslušenstvom a odmeny zo zmenky, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 19CbZm 2/2013-132 zo dňa 13.1.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 19CbZm 2/2013-132 zo dňa 13.1.2015 potvrdzuje.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že žalobou doručenou na okresný súd dňa 24.8.2012 žalobca navrhol, aby bol vydaný zmenkový platobný rozkaz, ktorým bude žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 89.850 Eur. Žalobca žiadal vydať zmenkový platobný rozkaz aj na príslušenstvo podľa Obchodného zákonníka, a to za obdobie od jej podpisu do doby jej celkového zaplatenia. V zmysle uznesenia Okresného súdu Žilina č.k. 19CbZm 2/2013-65 zo dňa 30.4.2013 bol žalobca vyzvaný, aby opravil žalobu z 20.8.2012 vzhľadom na jej neúplnosť čo do vymedzenia toho, čoho sa domáha (tzv. petitu) a zároveň bol žalobca poučený, akým spôsobom má vytknutú vadu podania žaloby odstrániť. Podaním zo dňa 9.6.2014 žalobca predložil okresnému súdu opravenú žalobu, ktorou sa domáhal vydania zmenkového platobného rozkazu, ktorým by súd žalovaného zaviazal na zaplatenie zmenkovej sumy 89.850 Eur spolu so 6 % ročným úrokom zo sumy 89.850 Eur od 1.11.2009 až do zaplatenia, na zaplatenie zmenkovej odmeny vo výške 299,50 Eur, ako aj náhrady trov konania. Okresný súd uznesením č.k. 19CbZm 2/2013-109 zo dňa 18.6.2014 rozhodol jednak o čiastočnom zastavení konania v časti o zaplatenie úrokov z omeškania

a zároveň udelil súhlas ku zmene žaloby, ktorou sa žalobca domáhal práva na zaplatenie zmenkovej sumy 89.850 Eur spolu so 6 % úrokom ročne zo sumy 89.850 Eur od 1.11.2009 až do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 299,50 Eur a na náhradu trov konania. Okresný súd poukázal na ust. § 175 ods. 1 O.s.p. a skonštatoval, že neboli splnené podmienky pre vydanie zmenkového platobného rozkazu. Po vykonanom dokazovaní na nariadenom pojednávaní, z originálu zmenky, ktorej fotokópia sa nachádza v spise č.l. 60, okresnému súdu vyplynulo, že ide o vlastnú zmenku vystavenú Ing. Z.K. s označeným rodným číslom a trvalým bydliskom, na základe ktorej sa vystaviteľ zaviazal, že za túto zmenku zaplatí žalobcovi - S. D., rod. A. s označeným rodným číslom v mieste jej trvalého bydliska A., X. X do 31. októbra 2009 sumu 89.850 Eur (slovom osemdesiatdeväťtisícosemstopäťdesiat Eur). Zmenka bola vystavená v A. dňa 29.9.2009, X. X a v

pravom dolnom rohu bola opatrená údajom Ing. Z.K. a podpisom. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že nemá k dispozícii protestnú listinu a v čase, kedy mala byť zmenka protestovaná, ju žalobca k dispozícii nemal.

Okresný súd za aplikácie čl. I. § 33 ods. 1, 2 prvá časť zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový (ďalej len „zákon č. 191/1950 Zb.“), čl. I. § 75 druhá časť, čl. I. § 77 ods. 1 druhá časť zákona č. 191/1950 Zb., § 37 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka, ust. § 120 ods. 1, 4, § 132 O.s.p. skonštatoval, že sa jednalo o zmenku neplatnú. Dôvodom neplatnosti zmenky bola neurčitosť údajov splatnosti zmenky vyplývajúca z obsahu tejto zmenky, a to konkrétne z vyjadrenia splatnosti zmenkového záväzku do 31. októbra 2009. Uvedená formulácia splatnosti zmenky podľa záveru okresného súdu je typická pre tzv. lehotové zmenky, ktoré sú zmenkami neplatnými pre neurčitosť údajov splatnosti, pretože pri takomto vyjadrení splatnosti nie je stanovený konkrétny deň, v ktorý zmenka splatnosť nadobúda. Keďže zmenka obsahovala vymedzenie údajov splatnosti (do 31. októbra 2009), nemôže sa jednať o zmenku na videnie alebo o zmenku so splatnosťou na určitý čas po videní alebo na určitý čas po dátume vystavenia. Vymedzenie splatnosti, tak ako bolo v predmetnej zmenke uvedené (do 31. októbra 2009) nezodpovedalo žiadnemu z taxatívne vymedzených spôsobov určenia splatnosti zmenky podľa Čl. I. § 33 ods. 1 prvej časti zákona č. 191/1950 Zb., v spojení s čl. I. § 77 ods. 1 druhej časti zákona č. 191/1950 Zb.. Keďže uvedený výpočet určenia splatnosti zmenky podľa čl. I. § 33 ods. 1 prvá časť zákona č. 191/1950 Zb. je taxatívny, akékoľvek iné, a teda aj v predmetnej zmenke uvedené vymedzenie splatnosti zmenky bolo v rozpore so zákonom podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka a rovnako založilo podľa čl. I. § 33 ods. 2 prvej časti zákona č. 191/1950 Zb. v spojení s čl. I. § 77 ods. 1 druhej časti zákona č. 191/1950 Zb. neplatnosť zmenky. Na základe neplatnej zmenky preto žalobcovi nemohli byť zo zmenky priznané žiadne uplatnené práva. Okresný súd zdôraznil, že žalobca zotrval na vymedzení uplatneného práva ako práva, ktoré mu vyplýva z predloženej predmetnej zmenky. Vo vzťahu k týmto záverom okresného súdu, z ktorých vychádzal pri meritórnom rozhodnutí, bolo poukázané aj na závery vyplývajúce z rozsudku Vrchného soudu Praha zo dňa 17.2.1999 sp. zn. 9Cmo 504/1998, podľa ktorých záverov ...„Ak nie je určito stanovený termín splatnosti zmenky podľa Čl. I. § 33 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb., jedná sa o neplatnú zmenku pre rozpor s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka“. V označenej prejednávanej veci Vrchného soudu Praha bol prejednávaný nárok žalobcu vyplývajúci zo zmenky, v prvej vete ktorej bol obsiahnutý sľub žalovaného ako vystaviteľa zmenky zaplatiť zmenku do 30.6.1997, čo bola skutkovo porovnateľná situácia so skutkovou situáciou v tejto veci. Napriek tomu, že predmetné rozhodnutie nebolo pre okresný súd vecne záväzné a ako také nepredstavuje ani normatívny ani iný prameň práva, vychádzalo toto rozhodnutie zo skutkovo obdobnej veci, a preto podľa názoru okresného súdu bolo žiaduce, aby na predmetné rozhodnutie bolo poukázané pri meritórnom rozhodnutí v tejto veci, čím sa napĺňa i požiadavka predvídateľnosti súdnych rozhodnutí. Vzhľadom k týmto záverom okresný súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Okresný súd zdôraznil, že primárnym dôvodom zamietnutia žaloby bol záver o neplatnosti zmenky. Vzhľadom k uvedenému preto nebolo dôvodné činiť predmetom dokazovania skutočností, na ktoré poukázal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní dňa 13.1.2015 v rámci svojho vyjadrenia a vykonávať dôkazy, ktoré vo väzbe na to navrhol. Na základe zhodnotení prijatých okresným súdom bolo rozhodnuté o zamietnutí návrhu na vykonanie dôkazu výsluchom žalobcu, návrhu na vykonanie dôkazu výsluchom vystaviteľa zmenky, návrhu na vykonanie dopytu na policajné orgány, ktoré zmenku zadržali, návrhu na vykonanie dopytu na riaditeľstvo väzníc SR ohľadne skutočností, odkedy bol žalovaný v ústave na výkon trestu odňatia slobody. Vykonaním týchto dôkazov by nedošlo ku zvráteniu záveru o neplatnosti predmetnej zmenky, a tým pádom ani záveru o nedôvodnosti uplatnenia práv žalobcu z tejto zmenky, ktorý záver viedol k zamietnutiu žaloby.

O trovách prvostupňového konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. V časti, v ktorej okresný súd rozhodol o čiastočnom zastavení konania, okresný súd konštatoval procesné zavinenie žalobcu na čiastočnom zastavení konania podľa § 146 ods. 1 veta prvá O.s.p. a vo väzbe na obsah meritórneho rozhodnutia, ktorým bola žaloba zamietnutá a skonštatované súčasne procesné zavinenie žalobcu na čiastočnom zastavení konania, bolo nepochybné, že účastníkom úspešným v predmetnom konaní v celom rozsahu bol žalovaný. Žalovaný podľa ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. neučinil návrh na rozhodnutie o náhrade trov konania, preto bolo rozhodnuté tak, že mu ich náhrada nebola priznaná.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca. Nesúhlasil so záverom okresného súdu o neplatnosti predmetnej zmenky. Podľa žalobcu zmenka spĺňa všetky náležitosti platnej vlastnej zmenky podľa ust. § 75 zákona č. 191/1950 Zb.. Z logického výkladu údajov splatnosti zmenky bolo

možné vyvodíť, že sa jedná o zmenku splatnú v určitý deň podľa ust. § 33 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb., t.j. 31. októbra. Uvedené vyplýva z pravidiel určenia splatnosti pre akékoľvek súkromnoprávne záväzky, kde hranica splatnosti dlhu je určená jediným dňom, ktorého prekročenie znamená omeškanie dlžníka. Obdobne aj pri určení splatnosti zmenkového plnenia sa vychádza z princípu, že nezaplatenie zmenkovej sumy do určitého dňa tzv. sročnosti je omeškaním. Prikladať spornej predpone „do“ pred uvedeným dňom taký význam, ktorý znamená neurčitost' splatnosti zmenky, bol závažný zásah do právnej istoty majiteľa zmenky. Ak okresný súd zdôvodnil svoj postup s odkazom na judikatúru z iného štátu, ktorá pre neho nie je ani z hľadiska výkladu záväzná, išlo o odmietnutie spravodlivosti dobromyseľnému majiteľovi zmenky. Rovnako aj poukazovanie na požiadavku predvídateľnosti súdnych rozhodnutí, ktorá má ospravedlniť takéto odmietnutie spravodlivosti, žalobca považoval za porušenie postupu súdov, ktorý má v zmysle § 1 O.s.p. smerovať k čestnému plneniu povinností a úcte k právam iných osôb. Žalobca žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

K doručenému odvolaniu žalobcu sa žalovaný písomne nevyjadril.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec v medziach ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. za rešpektovania ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p. a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vo výroku vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 219 ods. 2 O.s.p.. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia ústneho pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoZm/32/2015-152 zo dňa 08.01.2016 a doručovanie upovedomenia o termíne vyhlásenia rozsudku žalobcovi prostredníctvom právneho zástupcu, žalovanému s tým, že podľa ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p. bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené na úradnej tabuli krajského súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 09.02.2016, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline v spojení s ust. § 211 ods. 2 O.s.p..

V súvislosti s podaným odvolaním žalobcu a prijatým záverom okresným súdom napadnutým rozsudkom, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá, bolo nevyhnutné aj zo strany Krajského súdu v Žiline ako súdu odvolacieho zodpovedať na to, či zmenka, na základe ktorej žalobca uplatnil svoje nároky, je platnou vlastnou zmenkou alebo nie. Za účelom zodpovedania tejto otázky a vyjadrenia sa k odvolacím dôvodom žalobcu sa krajský súd oboznámil so zmenkou, z originálu ktorej vyhotovená fotokópia sa nachádza na č.l. 60 spisu, z ktorej vlastnej zmenky vyplývalo prehlásenie zo strany žalovaného - Ing. Z. K., že za túto vlastnú zmenku zaplatí žalobcovi - S. D., rod. A., s uvedením rodného čísla, v mieste jej trvalého bydliska A., X. X do 31. októbra 2009, sumu 89.850 Eur, slovom osemdesiatdeväťtisícosemstopäťdesiat Eur, v A. dňa 29. septembra 2009, X. X. Na zmenke je uvedený Ing. Z.K., nad ktorým sa nachádza podpis.

Pre posúdenie rozhodnej odvolacej námietky v rovine platnosti, prípadnej neplatnosti zmenky, z ktorej žalobca uplatnil v súdnom konaní nároky, považoval krajský súd za potrebné zacitovať rozhodné zákonné ustanovenia nižšie uvedené.

Podľa čl. I. § 33 ods. 2 zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový (ďalej len „zákon č. 191/1950 Zb.“) zmenky s iným časom zročnosti alebo s postupnou zročnosťou sú neplatné.

Súčasne z čl. I § 33 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. vyplýva, že zmenku možno vystaviť:

- na videnie,
- na určitý čas po videní,
- na určitý čas po dátume vystavenia,
- na určitý deň.

Je potrebné uviesť, že obsah zmenky sa člení na jednotlivé položky, ktoré majú z hľadiska zmenky rôzny význam. Položky obligatórne vymedzujú podstatu zmenky. Listina, ktorá ich nevykazuje, nemôže (až na pár výnimiek) byť platnou zmenkou. Obligatórne položky pre zmenku vlastnú sú uvedené v čl. I. § 75 zákona č. 191/1950 Zb.. Vlastná zmenka v zmysle tohto zákonného ustanovenia obsahuje:

- 1/ označenie, že ide o zmenku, zahrnuté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná;
- 2/ bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu;
- 3/ údaj zročnosti;
- 4/ údaj miesta, kde sa má platiť;
- 5/ meno toho, komu alebo na rad koho sa má platiť;
- 6/ dátum a miesto vystavenia zmenky;
- 7/ podpis vystaviteľa.

V danom prípade žalobca ako odvolateľ namietal, že zmenka spĺňa všetky náležitosti platnej vlastnej zmenky podľa ust. § 75 zákona č. 191/1950 Zb.. Žalobca nesúhlasil s názorom okresného súdu, ktorý údaj splatnosti zmenky považoval za neplatný, keďže uvedené bolo v rozpore s ust. § 33 zákona č. 191/1950 Zb.. Žalobca zotrvával na tom, že z logického výkladu údaj splatnosti zmenky možno jasne vyvodíť, že sa jedná o zmenku splatnú v určitý deň v zmysle ust. § 33 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb., t.j. „31. októbra“. Uvedené podľa názoru žalobcu vyplýva z pravidiel určenia splatnosti pre akékoľvek súkromno-právne vzťahy, kde hranica splatnosti dlhu je určená jediným dňom, ktorého prekročenie znamená omeškanie dlžníka.

Krajský súd uvádza, že v zmysle zákona č. 191/1950 Zb. pre konkrétnu zmenku možno dovodiť splatnosť len z obsahu zmenky samotnej. Splatnosť môže byť na zmenke stanovená len niektorým zo spôsobov uvedených v ust. § 33 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb., na videnie, na určitý čas po videní, na určitý čas po dátume vystavenia, na určitý deň. Zmenka je cenným papierom vydaným v zákonom stanovenej forme, s ktorým sa zmenkový dlžník zaväzuje majiteľovi zmenky zaplatiť v mieste a v čase uvedenom v zmenke, sumu v nej určenú. Ide o záväzok, ktorý je priamy, bezpodmienečný. Zmenka vlastná predstavuje záväzok výstavcu zmenky vyplatiť pri splatnosti zmenky v mieste v zmenke určenom zmenkovú sumu riadnemu majiteľovi zmenky. V danej sporovej veci sa jednalo o zmenku vlastnú (č.l. 60 spisu), ktorá zmenka obsahovala náležitosti, čo sa týka označenia zmenky, bezpodmienečného sľubu vystaviteľa uvedenú peňažnú sumu zaplatiť, údaj miesta, kde sa má platiť, meno toho, komu sa má platiť a obsahovala aj dátum a miesto vystavenia zmenky a podpis vystaviteľa. Čo sa týka splatnosti zmenky, tento údaj nebol určitý, keďže ponúkal viac dátumov splatnosti, pričom o splatnosti rozhodoval dlžník. Pokiaľ zmenka predložená žalobcom, z ktorej boli uplatnené nároky, má uvedené možnosti zaplata, spôsobovalo to jej absolútnu neplatnosť. Ak bol v zmenke uvedený údaj splatnosti „do 31. októbra 2009“, v takomto prípade sa nejednalo o zmenku splatnú v určitý deň. Žalobcom predložená zmenka mala takú vadu týkajúcu sa údajov o splatnosti zmenky, ktorá ju robila neplatnou.

Krajský súd v Žiline v zhode so záverom okresného súdu konštatuje, že išlo o zmenku neplatnú, pričom dôvodom neplatnosti zmenky je neurčitosť údaj splatnosti zmenky, ktorá vyplýva z obsahu zmenky, a to pri vyjadrení splatnosti zmenkového záväzku „do 31. októbra 2009“. Správnosť záverov okresného súdu a z titulu vyvolaného odvolacieho konania aj krajského súdu dotvrdzuje v tomto smere rozhodovacia činnosť iných všeobecných súdov SR, a to konkrétne rozhodnutie Krajského súdu Trnava sp. zn. 21CoZm/12/2013 zo dňa 07.10.2014, podľa ktorého „...určenie splatnosti žalobcom predložených zmienek (do dňa 19.06.2010, do dňa 11.06.2010, do dňa 10.07.2010) nemožno považovať za určenie splatnosti v určitý deň, v určitej lehote po vystavení (chýba určenie lehoty dennej, týždennej, mesačnej alebo inej), ani v určitej lehote po predložení a nejde ani o zmenky na videnie. Údaj o splatnosti zmienek nie je určitý, nakoľko splatnosť je ponechaná na vôľu dlžníka a môže pripadnúť na ktorýkoľvek deň do dňa stanoveného na zmenkách (do 11.6.; 19.06; resp. 10.07.2010). Ide bez pochybnosti o spôsob stanovenia splatnosti zmenky zákonom neupravený, a preto podľa ust. § 33 ods. 2 zákona č. 191/1950 Zb. spôsobujúci neplatnosť zmenky“. V obdobnej veci konal aj Krajský súd v Prešove, z ktorého rozhodnutia sp. zn. 2CoZm/19/2014 zo dňa 19.02.2015 vyplýva „...splatnosť zmenky môže byť na zmenke určená len niektorým zo spôsobov uvedených v čl. I § 33 zákona č. 191/1950 Zb.. Pripúšťajú sa len zmenky splatné na videnie (vistazmenky), zmenky splatné v určitom čase po dátume vystavenia (dátum zmenky), v určitom čase po videní (lehotné vistazmenky) a zmenky splatné v určitý deň (fixné zmenky). Splatnosť stanovená iným spôsobom vedie k totálnej neplatnosti listiny o zmenke. Ak má ísť o zmenku splatnú v určitý deň, zo zmenky musí práve tento presne daný dátum jednoznačne aj vyplývať. Splatnosť musí pripadnúť na celkom určitý deň. Preto za platné fixné zmenky nemožno považovať zmenky, kde sa ponúka viac dátumov splatnosti. Celkom zmenku zmarí údaj splatnosti „do 01.08.2013“, ako to bolo uvedené v predmetnej veci, a to pokiaľ ide práve o predložku „do“. V takomto prípade nejde o zmenku splatnú v určitý deň. Splatnosť zmenky by tak mohol určovať aj dlžník. Za

takéhoto stavu žalobcom predložená zmenky má takú vadu týkajúcu sa údaju o splatnosti zmenky, ktorá ju robí neplatnou“.

Odvolačí súd v ďalšom poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obo 23/2010 zo dňa 07. apríla 2010, podľa ktorého„Súd posúdil obsah zmenky aj podľa § 75 bod 3 zák. č. 191/1950 Zb. a usúdil, že splatnosť zmenky musí byť určená niektorým zo spôsobov uvedených v § 33 zák. č. 191/1950 Zb. Iný spôsob určenia splatnosti podľa názoru súdu zakladá neplatnosť zmenky pre rozpor s § 37 ods. 1 Obč. zák. V predmetnej zmenke vystaviteľ prisľúbil zaplatiť zmenkovú sumu v deň splatnosti, t. j. 1. decembra 2001 alebo po ňom. Takýmto spôsobom vymedzený deň splatnosti súd nepovažoval za zodpovedajúci § 33 zák. 191/1950 Zb. a z tohto dôvodu tiež považoval zmenku za neplatnú“. Aj podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29Cdo 3361/2010 zo dňa 30. marca 2011 vyplýva, čo predmetným rozhodnutím bolo potvrdené, že„zmenka je neplatná, ak neobsahuje určenie konkrétneho dňa splatnosti, ale len vymedzenie konkrétneho obdobia, v ktorom je splatná, napríklad do 30. júna 2003“.

Vzhľadom k vyššie uvedeným zhodnoteniam a záverom nebol preto relevantný ani odvolací dôvod žalobcu, že by postupom okresného súdu a následne krajského súdu došlo k odmietnutiu spravodlivosti. Vec bola posúdená v súlade so zákonom č. 191/1950 Zb. a v zhode s ustálenou rozhodovacou činnosťou súdov, čo v konečnom dôsledku zabezpečuje aj predvídateľnosť súdneho rozhodnutia, ktorá vedie k zachovaniu princípu právnej istoty, ktorý princíp patrí k znakom právneho štátu, ktorým právnym štátom je aj Slovenská republika. Súčasťou ústavného princípu právnej istoty, ktorého neopomenuteľným komponentom je aj predvídateľnosť práva, je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď (napríklad m.m. I. ÚS 87/93, PL ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99), t.j. aby sa porovnateľné, resp. obdobné situácie posudzovali po právnej stránke rovnakým spôsobom. Táto požiadavka korešponduje aj s judikatúrou ESLP. Ústavný súd SR vo svojej rozhodovacej činnosti už prijal záver, že právne názory všeobecných súdov, obsiahnuté v rozhodnutiach vo veci samej síce nemajú charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov, rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, avšak napriek tomu protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty a ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie (IV. ÚS 49/06, III. ÚS 300/06). Ústavný súd SR pri svojej rozhodovacej činnosti tiež vyslovil, že za diskriminačný možno považovať postup, ktorý by rovnaké alebo analogické situácie riešil odchylným spôsobom, pričom ho nemožno objektívne a rozumne odôvodniť (m.m. PL ÚS 21/00 a PL. ÚS 6/04). V ďalšom Ústavný súd SR vyslovil, že k porušeniu princípu právnej istoty môže dôjsť aj nerešpektovaním požiadavky predvídateľnosti súdneho rozhodnutia. Rešpektujúc princíp právnej istoty, súčasťou ktorého je predvídateľnosť súdneho rozhodnutia, tak nemohlo dôjsť ani k odmietnutiu spravodlivosti, ako to namietal žalobca v podanom odvolaní. K úplnosti krajský súd dodáva, že do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi, resp. dožadovať sa toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorý predkladá účastník konania (sp. zn. II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

V zhrňujúcom závere krajský súd uvádza, že vychádzajúc z predmetnej zmenky, v ktorej je uvedené, že zmenka je splatná „do 31. októbra 2009“, možno konštatovať, že nejde o zákonom určený spôsob splatnosti uvedený v čl. I. § 33 zákona č. 191/1950 Zb., z ktorého titulu ide o neplatnú zmenku, preto ak na základe takto predloženej neplatnej zmenky žalobcom okresný súd nevydal zmenkový platobný rozkaz, ale žalobu žalobcu zamietol, jeho rozhodnutie bolo vecne správne a krajským súdom potvrdené podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 219 ods. 2 O.s.p.. Krajský súd dodáva, že z formulácie údaja splatnosti „do 31. októbra 2009“ bolo zjavné, že zmenka nebola splatná konkrétneho dňa, ale to, že pre jej splatnosť bolo určené časové obdobie končiacie dátumom 31. októbra 2009, t.j. v skutočnosti bolo ponechané na vôľu dlžníka, ktorého dňa v rámci obdobia končiaceho dňom 31. októbra 2009 zmenku zaplatí. Takto určený údaj splatnosti zmenky však bez akýchkoľvek pochybností spôsobuje neplatnosť zmenky v zmysle čl. I. § 33 ods. 2 zákona č. 191/1950 Zb.. Ani jeden z odvolacích dôvodov žalobcu nebol relevantný, preto bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie. Krajský súd nezistil žiaden dôvod na zrušenie rozsudku okresného súdu a vrátenie veci tomuto súdu na ďalšie konanie.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorý neuskutočnil návrh na priznanie trov odvolacieho konania ako jednej z kumulatívnych podmienok vyplývajúcich z ust. § 151 ods. 1 O.s.p., preto z titulu absencie návrhu žalovanému náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná. V konečnom dôsledku ani vznik takýchto trov na strane žalovaného nebol preukázaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.